

Met de Pelgrim op pad: “Jo Gruyters”

Het voortraject

“Ik zeg altijd: fietsen is uiteindelijk zwaarder dan lopen, tenminste dat vind ik.” Aan het woord is Jo. Jo is Jo Gruyters uit Helmond. Hij is inmiddels zo’n acht keer in Santiago de Compostella aangekomen: tweemaal op de fiets, viermaal lopend en twee keer als toerist. Ik ontmoet Jo in zijn appartement in Helmond waar hij samen met zijn vrouw Maria woont.

Aanleiding

Jo vertelt hoe hij 23 jaar geleden op het spoor werd gezet door een oudere collega Jos. Deze wist al dat Jo graag en veel fietste. Zelf was collega Jos tezamen met zijn echtgenote onlangs teruggekeerd van zijn fietstocht naar Santiago de Compostella en had daar mooie verhalen over. Dat sprak bij Jo tot de verbeelding en aldus werd het zaadje geplant.

Voorbereiding

Nieuwsgierig geworden bezocht Jo in 1999 een regiobijeenkomst van Het Genootschap van Sint Jacob om meer ervaringen te horen. Het jaar daarop ging hij op bezoek bij de Jacobushoeve te Vessem, alwaar in die tijd al veel informatie kon worden verkregen. Jo werd lid van Het Genootschap in augustus 2000, onder nr. 5459, in 2021 vertrok hij samen met zijn fietsmaat naar Santiago de Compostella.

Tijdens de tocht

Welke ervaringen blijven je het meeste bij?

Achteraf beschrijft Jo deze eerste tocht als een geweldige ervaring, ondanks de regelmatig zeer slechte weersomstandigheden. Zijn fietsmaat moest helaas in Angoulême (Frankrijk) na zo’n 10 dagen afhaken met een blessure. Dat was een tegenvaller, maar eerder was al afgesproken dat als er zoiets zou voordoen Jo alleen verder zou gaan. Jo fietste die eerste keer de zg. westelijke route in Frankrijk. Het was mooi maar ook zwaar. De ‘weg’ door de Meseta in Spanje was toen nog een karrenspoor met een paadje er langs. De meesten van ons kennen de Meseta als een eindeloos lange hete weg zonder veel schaduw, echter voor Jo was dat anders. Het regende de hele tijd en de weg was veranderd in een zacht zuigend lemen pad. Jo ploeterde er zich door heen in de regen en kreeg tot overmaat van ramp daar een lekke band. Het was dus zwaar.

Het duurde tot 2007 voordat Jo opnieuw de fiets opzadelde en vertrok op weg naar Santiago de Compostela. Dit keer fietste Jo de oostelijke route “Langs oude wegen”, deze loopt via Vezelay, waarbij hij ook Lourdes bezocht. Tot Lourdes was het weer hem gunstig gezind. Maar in de nacht voor hij vertrok ‘brak de hel los’. Het onweer en de stortbuien konden hem echter niet stoppen en Jo reed de Pyreneeën in. En jawel opnieuw op zo’n slecht moment weer een lekke band.

Een fijne ontmoeting

Een paar dagen later, de zon scheen weer, fietste Jo door Puente la Reina. Daar op de beroemde brug wachtte hem een leuke verrassing. Daar stonden Maria en zoon Wim hem op te wachten, een emotioneel moment.

Andere camino's

Jo is na zijn twee fietscamino's nog vier keer lopend naar Santiago gegaan. Steeds vanuit een andere vertrekplaats. In 2010 de Camino Frances vanuit Puente la Reina tezamen met zijn jongere zus José, in 2012 vanuit Ourense een week samen met zoon Wim op de Via de la Plata, in 2013 vanuit Oviedo de Camino Primitivo en in 2015 de Camino de Madrid vanuit Madrid, deze twee laatste routes samen met Frans van Baars.

Pelgrimsgevoel

Het lopen gaat hem goed af en daarbij erkent Jo wel dat de contacten met anderen tijdens het lopen intenser zijn dan tijdens het fietsen. Maar daar is het Jo niet om te doen. Hij houdt van het Spaanse landschap, de kleine dorpjes en het schilderachtige platteland.

Indrukken achteraf

Natuurlijk is het ook Jo opgevallen dat het steeds drukker werd op de weg naar Santiago, zowel bij de lopers als bij de fietsers. Daar is weinig aan te doen, maar tijden veranderen nu eenmaal, en eenieder zal op zijn of haar manier van het “onderweg zijn” kunnen genieten. Ondanks het gegeven dat Jo diverse malen naar Santiago is gaan lopen, geeft hij toch de voorkeur aan fietsen. ‘Ik ben meer een fietser dan een loper’ zegt hijzelf. Nog steeds gebruikt en koestert hij de fiets waarmee hij zijn eerste Camino heeft volbracht en ware het niet dat Covid in 2020 en 2021 zijn intrede had gedaan, dan was hij voor de derde keer op de fiets onderweg geweest, maar wie weet.....

Opmerking

Jo is na zijn pensionering eind 2010, actief geworden binnen Het Genootschap en was jaren lang een zeer gewaardeerd lid van de regiocommissie van de regio Zuidoost-Brabant, alwaar hij de rol van penningmeester vervulde. Voor zijn rol en verdiensten binnen Het Genootschap ontving Jo in februari 2020 de erepenning van Het Nederlands Genootschap van Sint Jacob.